

دامنه طبیعی قوس کیفوز پشتی دانشآموزان پسر ۱۸-۱۳ سال شهر کرمانشاه (۱۳۸۷)

محمدباقر شمسی^{۱*}؛ لقمان کریمی^۲؛ کورش ویسی^۳؛ فرید نجفی^۴

چکیده

زمینه: افزایش بیشتر از حد طبیعی قوس کیفوز پشتی در سطح ساجیتال، یک ناهنجاری است. اما حد طبیعی یا دامنه نرمال قوس کیفوز پشتی در رده‌های سنی مختلف در کشورمان تعیین نشده است. هدف پژوهش حاضر بررسی دامنه نرمال قوس کیفوز پشتی دانشآموزان پسر ۱۸-۱۳ سال شهر کرمانشاه بود.

روش‌ها: مطالعه از نوع توصیفی است. ابتدا موافقت آموزش و پرورش شهر کرمانشاه حاصل شد. سپس با مراجعه به دو مدرسه راهنمایی و دو دبیرستان در هر یک از نواحی سه‌گانه آموزشی شهر کرمانشاه، ۹۷ آزمودنی سالم در هر رده سنی انتخاب شدند و با استفاده از خطکش منعطف، قوس‌های کیفوز ۵۸۲ دانشآموز پسر اندازه‌گیری شد. با به کارگیری آمار توصیفی (میانگین و انحراف معیار)، دامنه نرمال (محدوده بین دو انحراف معیار بیشتر و کمتر از میانگین) قوس کیفوز پشتی دانشآموزان پسر ۱۳-۱۸ سال سالم شهر کرمانشاه تعیین شد.

یافته‌ها: دامنه نرمال قوس کیفوز پشتی دانشآموزان پسر ۱۸-۱۳ سال سالم شهر کرمانشاه، بین ۱۸/۲۹-۵۲/۵۰ درجه به دست آمد. میانگین کیفوز پشتی در افراد ۱۳ سال، $34/41 \pm 7/47$ و ۱۸ سال، $35/55 \pm 7/07$ بود. این مقادیر از ۱۳-۱۶ سال به تدریج افزایش و از ۱۶-۱۸ سال کاهش اندکی داشت.

نتیجه‌گیری: نتایج تحقیق حاضر، اختلاف جزئی با نتایج تحقیقات قبلی نشان می‌دهد که ممکن است به دلیل ابزارها و روش اندازه‌گیری متفاوت با آن‌ها و یا به دلیل تفاوت در شرایط نمونه‌ها مانند سن و نژاد باشد.

کلیدواژه‌ها: دامنه نرمال، کیفوز پشتی، دانشآموز پسر، خطکش منعطف

پذیرش: ۱۳۹۰/۰۱/۱۶

دریافت: ۱۳۸۹/۰۸/۶

۱. دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه

۲. گروه توانبخشی، اداره بهزیستی شهرستان بوکان، آذربایجان غربی

۳. مرکز تحقیقات فیزیولوژی ورزشی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌اله (عج)، تهران

۴. گروه اپیدمیولوژی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه

* عهددار مکاتبات: تهران، میرداماد، میدان مادر، خیابان شاه نظری، دانشکده علوم توانبخشی، تلفن: ۰۹۱۸۸۳۰۱۶۱

Email: mshamsi@kums.ac.ir

شناسایی ناهنجاری کیفوزیس پشتی با یک سؤال مهم و مبهم رو در رو هستند و آن این‌که حد طبیعی اندازه قوس کیفوز پشتی چقدر است؟ تا بتوان بر اساس آن ناهنجاری کیفوزیس را تشخیص داد. با وجود تحقیقات فراوان، اطلاعات ضد و نقیض زیادی در خصوص مقدار نرمال و طبیعی کیفوز پشتی وجود دارد. به عنوان مثال، ویلنر و جهانسون با مطالعه بر روی ۵۶۵ پسر ۸-۱۶ ساله با اندازه‌گیری کیفوز پشتی نمونه‌های بزرگ‌سال با استفاده از

مقدمه

محققان در تعریف ناهنجاری کایفوزیس ستون فقرات در سطح ساجیتال اتفاق نظر دارند و افزایش بیشتر از حد طبیعی اندازه قوس کیفوز پشتی را نشانه وجود این ناهنجاری می‌دانند. به عبارت دیگر در این نوع اختلال، انحنای قوس کیفوز پشتی افزایش پیدا می‌کند و بیشتر از حد طبیعی افراد سالم جامعه در همان سن می‌باشد. فیزیوتراپیست‌ها و کارشناسان حرکات اصلاحی در

جامعه آماری نورد مطالعه را دانشآموزان پسر در حال تحصیل ۱۳-۱۸ سال شهر کرمانشاه در سال ۱۳۸۷ تشكیل دادند.

چون در تحقیق حاضر، منظور برآورده میانگین جامعه بود با در نظر گرفتن سطح اطمینان ۰/۹۵ و مقدار اشتباه مجاز یک درجه، با توجه به واریانس به دست آمده در مطالعه مشابه و دانتم و همکاران (۱۲) در محدوده سنی ۱۰-۱۸ سال، تعداد واحد نمونه ۳۸۶ نفر به دست آمد اما به دلیل این که از نمونه‌گیری تصادفی خوش‌ای به جای نمونه‌گیری تصادفی ساده استفاده شد، برای کاهش خطای حاصل از روش نمونه‌گیری، تعداد نمونه به دست آمده در ضربی اثر طرح ۱/۵ ضرب شد (۱۴). بنابراین تعداد نمونه لازم برای این تحقیق با ۹۵ درصد اطمینان و میزان دقت ۱ درجه، ۵۷۹ نفر به دست آمد.

ابتدا از هر کدام از نواحی آموزشی شهر کرمانشاه با روش نمونه‌گیری تصادفی خوش‌ای، دو مدرسه راهنمایی و دو مدرسه متوسطه انتخاب شدند. در هر مدرسه حداقل تعداد ۱۶ دانشآموز پسر به صورت تصادفی در هر رده سنی انتخاب شدند سپس به مدارس انتخاب شده، مراجعه و پس از موافقت آزمودنی‌ها برای شرکت در تحقیق، از آن‌ها خواسته شد تا با رعایت کردن شرایط لازم (نداشتن کفش و عدم پوشش یا لباس در بالاتنه) به اندازه‌گیرنده‌ها مراجعه نمایند تا ارزیابی اویله در خصوص عدم داشتن سابقه جراحی، بیماری ستون فقرات و ناهنجاری اسکولیوزیس (با استفاده از تست آدامز) انجام شود. عدم داشتن اختلالات عصبی-عضلانی و انحرافات جانبی ستون فقرات (اسکولیوزیس)، عدم سابقه بیماری و جراحی در نواحی مختلف ستون فقرات و قرار گرفتن در محدوده سنی بیشتر از ۱۳ و کمتر از ۱۹ سال به عنوان معیارهای ورود به مطالعه در نظر گرفته شدند. از طرفی نمونه‌هایی که کیفوز آن‌ها بیش از حد تشخیص داده شد، حذف شدند.

بعد از مشخص شدن دانشآموزان سالم به لحاظ محدودیت‌های تحقیق حاضر، اندازه‌گیری قد و وزن

اسپاینال پانتوگراف، به ترتیب به میانگین ۳۵ و ۴۴ درجه دست یافتند (۶). پروکتر و بلک با استفاده از پرتو نگاری از ۱۰۴ پسر ۲-۲۰ ساله، میانگین کیفوز را ۲۷ درجه اعلام کردند (۷). وتسیناس و همکاران با مطالعه بر روی پسران سیاه‌پوست و سفید‌پوست، میانگین کیفوز را برای آن‌ها به ترتیب ۳۴ و ۳۸ درجه گزارش کردند (۸). در برخی از مطالعات به جای یک عدد، یک دامنه (محدوده) به عنوان میانگین کیفوز ذکر شده است مانند ۲۰-۵۰ درجه، که توسط بوسکر و همکاران گزارش شده است (۹). این تفاوت از طرفی به این خاطر است که درجه انحنای ستون فقرات به شرایطی مانند ویژگی نمونه‌ها (سن، جنس و ...)، وسیله اندازه‌گیری و شرایط هر تحقیق (مثلًاً محدودیت‌هایی که محقق با آن رویه ره بوده) مربوط می‌شود و از طرف دیگر اثبات شده است که سن (۱۰)، جنس (۱۰ و ۱۱)، منطقه جغرافیایی (۱۲) و نژاد (۸) بر میزان انحنای ستون فقرات اثرگذار می‌باشند. در این میان نکته مهم این است که معنی نتایج به دست آمده تحقیقات مذکور در خصوص متغیر کیفوز پشتی چیست؟ آیا نتایج به دست آمده برای دانشآموزان رده سنی ۱۳-۱۸ سال قابل استفاده است؟ به این سؤال‌ها تنها زمانی می‌توان پاسخ درست داد که یک بررسی پیمایشی در خصوص متغیرها در جامعه دانشآموزی کشورمان صورت گیرد. داشتن مقادیر طبیعی قوس کیفوز پشتی به صورت منطقه‌ای می‌تواند به عنوان شاخصی در ارزیابی افراد مورد استفاده قرار گیرد و به تشخیص موارد غیرطبیعی در جامعه مربوطه کمک نماید. بدون داشتن این مقادیر منطقه‌ای، قضایت در مورد غیرطبیعی بودن مقدار قوس افراد، خصوصاً در حوالی مقدار طبیعی دشوار است. لذا پژوهش حاضر با هدف تعیین دامنه نرمال قوس کیفوز پشتی دانشآموزان پسر ۱۳-۱۸ سال شهر کرمانشاه انجام شد.

مواد و روش‌ها
پژوهش حاضر، از نوع توصیفی- میدانی است و

تصویر ۲- نحوه قرار دادن خطکش توسط اندازه‌گیرنده بر روی قوس کیفوز دانش‌آموز

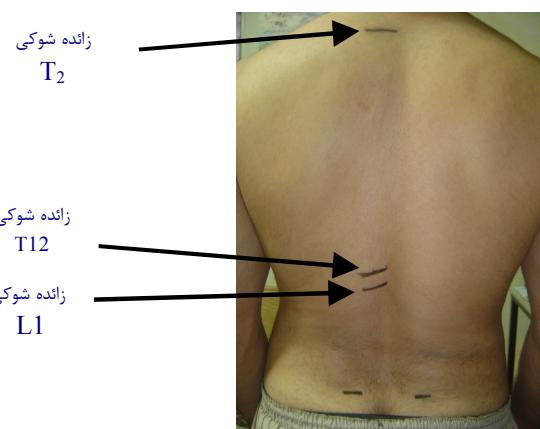
تغییری روی کاغذ می‌گذاشت. سپس نقاط مشخص شده، روی کاغذ علامت زده و انحنای خطکش به وسیله یک مداد روی کاغذ، رسم می‌شد. خطکش منعطف، از روی کاغذ برداشته و از دو نقطه مشخص شده T2 به T12، خطی مستقیم رسم شد. طول خط واصل بین زوائد شوکی مذکور، اندازه‌گیری و با حرف "1" نامگذاری شد. سپس فاصله عمیق ترین نقطه قوس از خط ۱، به عنوان عرض قوس (h) اندازه‌گیری شد و با قرار دادن مقادیر در فرمول مربوطه $(\frac{2h}{l})^{\theta} = 4 \text{ Arctang}(\frac{l}{r})$ ، زاویه حاصل از انحنای خطکش منعطف برای قوس مهره‌های پشتی محاسبه گردید (۱۶ و ۱۷). خلخالی و همکاران، میزان همبستگی $r=0.89$ بین روش خطکش منعطف با روش معیار (رادیوگرافی) برای اندازه‌گیری کایفوز سینه‌ای به دست آورند. از همین روش در تحقیق حاضر استفاده شده است.

برای اطمینان از میزان تکرارپذیری اندازه‌گیری‌ها در ۴۳ نفر آزمودنی، پایایی درون‌گروهی برای قوس کیفوز پشتی با دو بار اندازه‌گیری قوس‌ها به فاصله زمانی پنج دقیقه و به کارگیری آزمون آماری آی. سی. سی. (ICC= Interclass Correlation Coefficient) محاسبه شد. آزمون آماری ICC به جهت بررسی دقیقت اندازه‌گیرنده به کار گرفته می‌شود. در پژوهش حاضر بعد از داشتن پایایی درون‌گروهی مناسب (ICC=0.86)، در بقیه

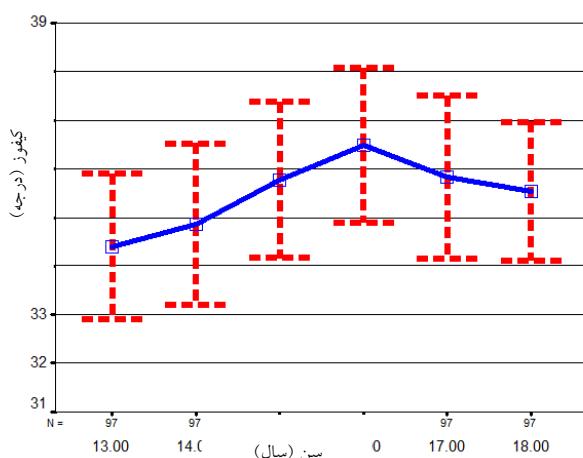
آزمودنی‌ها انجام گرفت. از آنان به صورت انفرادی خواسته شد تا در مکان مورد نظر برای اندازه‌گیری قوس قرار بگیرند. قبل از هر چیز حالت ایستاده راحت و نگاه مستقیم رو به جلو، احساس راحتی در ایستادن و توزیع برایر وزن روی هر دو پا برای همه توضیح داده شد (۱۰). همچنین در حین اندازه‌گیری، توسط اندازه‌گیرنده و همکار وی به وضعیت ایستاده، نگاه مستقیم رو به جلو، احساس راحتی در ایستادن و توزیع برابر وزن روی هر دو پای آزمودنی توجه می‌شد. بعد از قرار گرفتن آزمودنی در وضعیت مورد نظر، محل زوائد شوکی T2 و T12 با استفاده از آناتومی سطحی و از طریق لمس مشخص شد و به وسیله مارکر، محل این زوائد روی پوست علامت زده شد (تصویر ۱).

خطکش منعطف بین نقاط علامت زده شده قرار می‌گرفت و بر روی آن فشار یکسانی در طول خطکش وارد می‌شد طوری که هیچ فضایی بین پوست و خطکش باقی نماند (تصویر ۲).

تصویر نقاط علامت زده شده روی پوست آزمودنی، بر روی خطکش منعطف علامت گذاری شد. بدون تغییر شکل قوس ایجاد شده در خطکش منعطف، اندازه‌گیرنده با هر دو دست، دو طرف بالا و پایین خطکش منعطف را گرفته و به آرامی و بدون هیچ

تصویر ۱- محل زانده شوکی T₂ و زانده شوکی مهره L₁

نمودار ۱- تغییرات قوس کیفوز پشتی در بین دانشآموزان پسر سالم ۱۳-۱۸ سال شهر کرمانشاه ($n=582$)

بین میانگین کیفوز پشتی تمامی سنین ۱۳-۱۸ سال با استفاده از آزمون آماری آنوا، اختلاف معناداری مشاهده شد ($P<0.001$). دامنه طبیعی قوس کیفوز پشتی در رده‌های سنی ۱۳-۱۸ سال برای هر رده سنی به تفکیک در جدول ۲ گزارش شده است.

در تحقیق حاضر، میانگین مقدار قوس کیفوز پشتی دانشآموزان پسر در رده‌های سنی مختلف به ترتیب ۱۳ سال ۳۴/۴۱ درجه، ۱۴ سال ۳۴/۸۶ درجه، ۱۵ سال ۳۵/۷۹ درجه، ۱۶ سال ۳۶/۴۹ درجه، ۱۷ سال ۳۵/۸۴ درجه و ۱۸ سال ۳۵/۵۵ درجه به دست آمد.

جدول ۲- دامنه نرمال قوس کیفوز پشتی دانشآموزان پسر سالم ۱۳-۱۸ سال

سال شهر کرمانشاه بر حسب سن			
دامنه نرمال قوس کیفوز پشتی	کیفوز پشتی	رده سنی	
(سال)	(سال)		
۱۹/۴۷-۴۹/۳۴	۳۴/۴۱±۷/۴۷	۱۳	
۱۸/۲۹-۵۱/۴۴	۳۴/۸۶±۸/۲۹	۱۴	
۱۹/۹۲-۵۱/۶۵	۳۵/۷۹±۷/۹۳	۱۵	
۲۰/۷۸-۵۲/۲۰	۳۶/۴۹±۷/۸۵	۱۶	
۱۹/۱۸-۵۲/۵۰	۳۵/۸۴±۸/۳۳	۱۷	
۲۱/۴۲-۴۹/۶۹	۳۵/۵۵±۷/۰۷	۱۸	
۱۸/۲۹-۵۲/۲۰	۳۵/۴۹±۷/۸۳	۱۳-۱۸	

نمونه‌ها، یکبار اندازه‌گیری قوس‌ها توسط خطکش منعطف، به عمل آمد (۱۰).

اطلاعات به دست آمده از اندازه‌گیری متغیرها از طریق آمار توصیفی با استفاده از نرم افزار SPSS 11.5 انجام شد.

یافته‌ها

تعداد آزمودنی‌ها و مشخصات قدی و وزنی به تفکیک رده سنی ۱۳-۱۸ سال در جدول ۱ ارایه شده است و در مقایسه بین قد و وزن تمامی گروه‌های سنی، با استفاده از آزمون آماری آنوا، اختلاف معناداری مشاهده شد ($P<0.001$) (جدول ۱).

پایابی درون‌گروهی برای اندازه‌گیری کیفوز پشتی توسط اندازه‌گیرنده با خطکش منعطف، حاصل از دو بار اندازه‌گیری به فاصله زمانی پنج دقیقه، برای ۴۳ نفر آزمودنی پسر $\text{ICC} = 86\%$ به دست آمد. با افزایش سن از ۱۳ به ۱۸ سال، میزان کیفوز پشتی پسران از ۳۴.۴۱ درجه به نزدیک ۳۵.۵۵ درجه افزایش پیدا می‌کند (نمودار ۱).

همچنین در نمودار خطی تغییرات کیفوز پشتی پسران در بین رده سنی ۱۳-۱۸ سال، نکته دیگری که به چشم می‌خورد، افزایش تدریجی کیفوز پشتی پسران تا سن ۱۶ سالگی است، که بعد از آن در کیفوز پشتی دانشآموزان، کاهش ناچیزی مشاهده می‌شود. لازم به ذکر می‌باشد که

جدول ۱- میانگین (\bar{x}) ویژگی آزمودنی‌ها به تفکیک رده سنی

رده‌های سنی (سال)	تعداد	قد	وزن
۱۳	۹۷	۱۵۶/۹۹±۸/۷۶	۴۸/۰۲±۹/۹۷
۱۴	۹۷	۱۶۵/۰۷±۷/۴۲	۵۳/۲۴±۱۱/۰۶
۱۵	۹۷	۱۶۸/۰۷±۷/۴۴	۵۶/۳۲±۹/۸۲
۱۶	۹۷	۱۷۴/۲۸±۷/۲۲	۶۴/۶۸±۱۰/۲۳
۱۷	۹۷	۱۷۵/۷۰±۵/۸۸	۶۷/۱۴±۷/۶۲
۱۸	۹۷	۱۷۷/۳۲±۷/۱۹	۶۹/۴۶±۸/۰۹
مجموع	۵۸۲		

کاهش کیفوز پشتی پسران نیز در سن ۱۴ سالگی مشاهده شده است (۱۹). کاهش در کیفوز پشتی پسران در تحقیق حاضر و تحقیقات قبلی، در سنین مختلفی تأیید شده است، اما سن کاهش کیفوز در همه برسی‌ها متفاوت می‌باشد و این تفاوت ممکن است مربوط به تفاوت در آزمودنی‌ها (از لحاظ نژاد، سبک زندگی و زمان شروع بلوغ در آزمودنی‌ها با توجه به منطقه جغرافیایی) و یا تفاوت در ابزار و نحوه اندازه‌گیری باشد.

تیکمیتسو و همکاران در مطالعه‌ای روی ۵۱۹ دانش‌آموز، میانگین ۳۷ درجه را به عنوان قوس کیفوز پشتی در پسران گزارش کرد (۲۱). فون با استفاده از وسیله اندازه‌گیری رادیوگرافی (روش کوب ناحیه‌ای: خط مماس بر سطح فوقانی مهره T_2 و خط مماس بر سطح تحتانی مهره T_{12})، میانگین متغیر کیفوز پشتی پسران ۱۹-۱۰ سال را را ۲۵/۱۱ درجه به دست آورد (۱۱). پروپست و همکاران در ۱۰۴ دانش‌آموز، قوس کیفوز پشتی را در ناحیه T_5 تا T_{12} اندازه‌گیری نمود و میانگین ۲۷ درجه را برای آن گزارش کرد (۷). در حالی‌که و داتم با استفاده از وسیله اندازه‌گیری اشعه ایکس (روش کوب ناحیه‌ای: خط مماس بر سطح فوقانی مهره T_3 و خط مماس بر سطح تحتانی مهره T_{12})، بدون تفکیک آزمودنی‌ها بر اساس رده سنی و جنسیت، میانگین متغیر کیفوز پشتی پسران و دختران ۱۸-۱۰ سال را ۳۸/۰ درجه به دست آورد (۱۳). در همین راستا بوسکر با استفاده از وسیله اندازه‌گیری اشعه ایکس (نحوه اندازه‌گیری بیان نشده است)، میانگین متغیر کیفوز پشتی پسران و دختران ۱۹-۵ سال را بدون تقسیم‌بندی رده‌های سنی بر اساس سال و جنسیت، ۳۳/۰۰ درجه به دست آورد (۹). جین مارک با استفاده از وسیله اندازه‌گیری رادیوگرافی (نحوه اندازه‌گیری بیان نشده است)، کیفوز پشتی دختران و پسران را بدون تقسیم‌بندی آزمودنی‌ها بر اساس رده سنی و جنسیت، مورد مطالعه قرار داد. وی میانگین متغیر کیفوز پشتی پسران و دختران ۱۰-۱۸ سال را ۴۴/۲ درجه گزارش کرد (۱۸).

بحث

میانگین متغیر کیفوز پشتی بین نمونه‌ها، روند رشد تدریجی داشته است. اکثر محققین معتقدند که تغییرات کیفوز در سنین ۱۰-۲۰ سال افزایشی و دارای شب خلط مثبت برای هر دو جنس می‌باشد. در این رابطه جین مارک، پیشرفت متغیر کیفوز پشتی دختران و پسران را به شکل یک خط راست افزایشی با شب خلط مثبت برآورد نموده است (۱۸). نتایج تحقیق حاضر نیز روند افزایشی این تغییرات را در دوره سنی ۱۳-۱۸ سال تأیید می‌کند. فون معتقد است افزایش در قوس کیفوز پشتی و لوردورز کمری متناسب با افزایش سن، غیرمنتظره نیست، به این دلیل که روند پیشرفت سال‌های زندگی با تغییرات در بافت‌های نرم و محتوای معدنی استخوان‌ها به ویژه مهره‌های ستون فقرات همراه است و قوس‌های ستون فقرات تحت تأثیر این تحول، از خود تغییراتی مبنی بر افزایش یا کاهش در میزان قوس‌ها نشان می‌دهد (۱۱). فون، ویلت، وتسیناس، بوسکر، جین مارک و پوساو آکین، حداقل مقدار میانگین کیفوز پشتی در هر دو جنس را در سن ۱۰-۱۲ سالگی گزارش کرده‌اند (۶، ۶، ۸، ۹، ۱۱ و ۲۰-۲۱). اما در تحقیق حاضر، چون رده سنی ۱۰-۱۲ سال وجود ندارد، بنابراین کمترین میانگین کیفوز سینه‌ای در دامنه سنی ۱۳-۱۸ سال مربوط به پسران ۱۳ سال می‌باشد.

تغییرات ناگهانی کیفوز در سن ۱۶ سالگی به وقوع پیوسته است و این تغییر ناگهانی ممکن است به دلیل قرار گرفتن دانش‌آموزان در مرحله جهش رشدی (یکی از مراحل بلوغ) حاصل شده باشد. اما در تحقیق حاضر، به دلیل عدم داشتن پرسشنامه یا معیاری که بتوان مرحله جهش رشدی را در دانش‌آموزان ثبت نماید، قویاً نمی‌توان این امر را تأیید نمود، ولی ویلت، آکین و پوسا همراهی افزایش کیفوز با مرحله جهش رشدی را تأیید کرده‌اند (۶، ۱۹ و ۲۰).

روند تغییرات در کیفوز پسران در تحقیق ویلت در سن ۱۵ سال، کاهش نشان می‌دهد (۶). در تحقیق پوسا

مرحله جهش رشدی به علت تفاوت در منطقه جغرافیایی) امکان پذیر نیست. بنابراین با این احتمال که میانگین‌های به دست آمده با وسایل اندازه‌گیری مختلف در تحقیقات مذکور ممکن است به مقایسه بهتری بینجامد، به محدوده تغییرات میانگین قوس کیفوز پشتی در این مطالعات اشاره می‌شود.

برای کیفوز پسران ۱۰-۲۰ سال در هشت مطالعه انجام شده، میانگین بین ۵۳/۳-۲۵/۱۱ درجه گزارش شده است و در تحقیق حاضر نیز میانگین کیفوز پشتی پسران بین ۴۹/۶۴-۳۶/۴۱ درجه به دست آمد که با نتایج تحقیقات انجام شده پیشین همخوانی دارد. لازم به یادآوری است که نتایج به دست آمده از طریق شیوه‌های غیرتهاجمی به وضوح، پایین‌تر از نتایج به دست آمده از طریق شیوه‌های تهاجمی است و این ممکن است به دلیل تفاوت در ماهیت نحوه اندازه‌گیری شیوه‌های غیرتهاجمی نسبت به شیوه‌های تهاجمی باشد.

نتیجه‌گیری

نتایج تحقیق حاضر، با نتایج دیگر تحقیقات به لحاظ دامنه قابل قبول به عنوان دامنه نرمال، اختلاف جزئی نشان می‌دهد که ممکن است به دلیل شیوه اندازه‌گیری متفاوت با آن‌ها و یا به دلیل تفاوت در شرایط نمونه‌ها (سن، نژاد و) باشد.

تشکر و قدردانی

از تمامی کسانی که در تهیه این پژوهش و انجام آن ما را یاری کردند تشکر و قدردانی می‌نماییم. همچنین از معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه سپاسگزاریم.

آخرین مطالعه توسط آکین با استفاده از اشعه ایکس انجام گرفته است. آکین با استفاده از وسیله اندازه‌گیری اشعه ایکس (روش کوب ناحیه‌ای: خط مماس بر سطح فوکانی مهره T_1 و خط مماس بر سطح تحتانی مهره T_{12} ، میانگین متغیر کیفوز پشتی پسران و دختران ۱۰-۱۲ سال را ۴۵/۸ درجه و کیفوز پشتی پسران و دختران ۱۳-۱۵ سال را ۵۳/۳ درجه به دست آورد (۲۰).

محققان دیگری کیفوز پشتی آزمودنی‌های ۱۳-۱۸ سال را با استفاده از شیوه‌های غیرتهاجمی مورد بررسی قرار داده‌اند، از جمله ویلنر با استفاده از وسیله اندازه‌گیری پاتوگراف، میانگین مقدار قوس کیفوز پشتی پسران را در ۱۳ سال ۳۱/۹ درجه، ۱۴ سال ۳۷/۱ درجه، ۱۵ سال ۳۵/۶ درجه و ۱۶ سال ۳۷/۴ درجه به دست آورد (۲۱). در مقابل پوسا نیز با استفاده از وسیله اندازه‌گیری پاتوگراف، مقدار قوس کیفوز پشتی آزمودنی‌های ۱۱-۱۴ سال را مورد مطالعه قرار داد. پوسا میانگین کیفوز پشتی پسران ۱۱ سال را ۲۷/۸ درجه، ۱۲ سال ۲۸/۰ درجه، ۱۳ سال ۳۰/۹ درجه و ۱۴ سال ۳۰/۰ درجه گزارش کرد (۲۲).

تورولف با استفاده از وسیله اندازه‌گیری کایفومتر، میانگین مقدار قوس کیفوز پشتی پسران ۱۵ و ۱۶ سال را ۳۷/۰۰ درجه و کیفوز پشتی دختران ۱۵ و ۱۶ سال را ۳۳/۷ درجه به دست آورد (۲۳).

مقایسه کامل تحقیقاتی که به مطالعه کیفوز پشتی در محدوده سنی ۱۳-۱۸ سال پرداخته‌اند، به علت استفاده از وسایل اندازه‌گیری مختلف، روش‌های اندازه‌گیری متفاوت و همچنین بررسی کیفوز پشتی بر اساس دسته‌بندی سنی مختلف و تفاوت در نمونه‌ها (تفاوت نژادی، تفاوت فرهنگی، تفاوت در زمان شروع بلوغ و

References

1. Alizade MH, Daneshmandi H, Gharakhanloo R. [Corrective exercise (Persian)]. 2nd ed. Tehran: Physical Education Research Center Publication 2004; 139-44.
2. Sokhangooee Y. [Corrective exercise (Persian)]. 1st ed. Office of physical education in education ministry publication 2000; 91-2.
3. Kendal PF, Kendal M, Provance PG, Rodgers MM, Romani WA. Muscle testing and function with posture and pain. 5th ed. Lippincott Williams & Wilkins 2005; 251-9.

4. Bullock-Saxton J. Normal and abnormal postures in the sagittal plane and their relationship to low back pain. *Physiother Prac* 1988; 4; 94–104.
5. Benli IT, Akalin S, Kiş M, Citak M, Aydin E, Duman E. Frontal and sagittal balance analysis of late onset idiopathic scoliosis treated with third generation instrumentation. *Kobe J Med Sci* 2001; 47(6):231-53.
6. Willner S, Johnson B. Thoracic kyphosis and lumbar lordosis during the growth period in children. *Acta Paediatr Scand* 1983;72(6):873-8.
7. Propst-Proctor SL, Bleck EE. Radiographic determination of lordosis and kyphosis in normal and scoliotic children. *J Pediatr Orthop* 1983;3(3):344-6.
8. Voutsinas SA, MacEwen GD. Sagittal profiles of the spine. *Clin Orthop Relat Res* 1986;(210):235-42.
9. Boseker EH, Moe JH, Winter RB, Koop SE. Determination of "normal" thoracic kyphosis: a roentgenographic study of 121 "normal" children. *J Pediatr Orthop* 2000; 20(6):796-8.
10. Youdas JW, Hollman JH, Krause DA. The effects of gender, age, and body mass index on standing lumbar curvature in persons without current low back pain. *Physiother Theory Pract* 2006;22(5):229-37.
11. Fon GT, Pitt MJ, Thies AC Jr. Thoracic kyphosis: range in normal subjects. *AJR Am J Roentgenol* 1980;134(5):979-83.
12. Stagnara P, De Mauroy JC, Dran G, Gonon GP, Costanzo G, Dimnet J, et al. Reciprocal angulation of vertebral bodies in a sagittal plane: approach to references for the evaluation of kyphosis and lordosis. *Spine (Phila Pa 1976)* 1982;7(4):335-42.
13. Vedantam R, Lenke LG, Keeney JA, Bridwell KH. Comparison of standing sagittal spinal alignment in asymptomatic adolescents and adults. *Spine (Phila Pa 1976)* 1998;23(2):211-5.
14. Sarmad Z, Bazargan A, Hejazi E. [Research method in behavioral science (Persian)]. 8th ed. Tehran: Agah Publication 2004; 132-7.
15. Hoppenfeld S. Physical examination of the spine and extremities. New York: Appleton-Century-Crofts 1976; 193-201.
16. Khalkhali M, Parnianpor M, Karimi H, Mobini B, Kazemnezhad A. [Investigation of validity and reproducibility of thoraces kyphose in postural hyperkyphosis by using flexicurve(Persian)]. *Journal of Rehabilitation* 2003; 14: 52-61.
17. Khalkhali M, Parnianpor M, Karimi H, Mobini B, Kazemnezhad A. The validity and reliability of measurement of thoracic kyphosis using flexible ruler in postural hyper-kyphotic patients. 5th World Congress of Biomechanics. Munich, Germany, July 29th – August 4th 2006; 26-7.
18. Mac-Thiong JM, Berthonnaud E, Dimar JR 2nd, Betz RR, Labelle H. Sagittal alignment of the spine and pelvis during growth. *Spine (Phila Pa 1976)* 200429(15):1642-7.
19. Poussa MS, Heliövaara MM, Seitsamo JT, Könönen MH, Hurmerinta KA, Nissinen MJ. Development of spinal posture in a cohort of children from the age of 11 to 22 years. *Eur Spine J* 2005;14(8):738-42.
20. Cil A, Yazici M, Uzumcugil A, Kandemir U, Alanay A, Alanay Y, et al. The evolution of sagittal segmental alignment of the spine during childhood. *Spine (Phila Pa 1976)* 2005;30(1):93-100.
21. Takemitsu Y, Harada Y, Ando M. Anteroposterior spinal curvature of normal growing children. *J Jpn Orthop Assn* 1977; 51:795-801.
22. Widhe T. Spine: posture, mobility and pain. A longitudinal study from childhood to adolescence. *Eur Spine J* 2001; 10(2):118-23.